

عنوان مقاله:

تبیین جایگاه عقل به عنوان یکی از منابع فقه امامیه

محل انتشار:

همایش بین المللی حقوق و فقه اسلامی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

جواد سرخوش - دانشیار دانشگاه الزهرا (س) و گروه حقوق دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال،

مرضیه حاجی رضانی - دانشجوی کارشناسی ارشد فقه و مبانی حقوق اسلامی دانشگاه الزهرا (س)

خلاصه مقاله:

با توجه به تحول و گسترش روز افزون علم اصول، عقل به عنوان اصلی ترین مسیله اصولی، دچار چالش های فراوانی گردیده است. سال های طولانی است که در محافل علمی به ویژه علوم انسانی، مباحثی همچون رابطه عقل و دین، رابطه علم و دین، اسلامی کردن علوم، تعارض طبیعیات و الهیات، علم دینی و مسایلی از این دست مطرح است. در عصر حاضر با توجه به وجود مسایل جدید و موارد ناشناخته در متون دینی، حکمی برای آنها به صراحت بیان نشده است و نیازهای روزافزون و استفاده از عقل به عنوان منبع استنباطی حکم شرعی بیش از پیش احساس می شود. دانشمندان اسلامی از عقل، بهره ها برده اند و فقهای شیعی در فهم متون و استخراج احکام آن را یکی از دلایل چهارگانه فقه برشمرده و از این راه، کاستیهایی را برطرف نموده اند. به همین دلیل تحقیق حاضر، به تحلیل مقوله بهره وری از عقل، از ابتدای شکل گیری فقه شیعه به عنوان یکی از ادله احکام فقهی می پردازد.

کلمات کلیدی:

عقل، دین، فقه امامیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/750397>

